

Előfizetési árak:

Félsz évre . . .	6 frt — kr.
Élőre	3 „ — „
Negyedévre . . .	1 „ 50 „
Egy óra	— „ 50 „
Egyes szám ára	8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó fölszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Előfizetési fölhívás

a

Pécsi Figyelő (Pécsi Hirlap)

hetenként kétszer megjelenő politikai la-
punkra, mely a legelterjedtebb, legtöbb
példányban megjelenő és legolcsóbb helyi
közlöny.

Lapunk immár 21 éve lankadatlan
kitartással harcol a függetlenségi és 48-as
eszmék mellett az igaz szabadelvűség, de-
mokrata és hazafias gondolkodás lobogója
alatt, mely céljának eléréseért ezentul is
folyton fog küzdeni.

Az új negyed kezdetével tisztelettel
kérjük úgy az eddigi előfizetőinket, mint
a nagyközönséget, hogy lapunkat továbbra
is becses pártfogásukra méltassák.

Előfizetési árak:

1 óra csak 50 kr. (1 korona)
3 „ 1 frt 50 „ 3 „

Az előfizetési pénzeket kérjük minél
előbb beküldeni, hogy a lap szétküldésében
zavar ne támadjon.

Hátralékosainkat is kérjük, hogy
hátralékaikat mielőbb beküldeni szivesked-
jenek

Teljes tisztelettel

A „Pécsi Figyelő”

(Pécsi Hirlap)

kiadóhivatala.

A párbaj ellen.

Az embergyilkolásnak ez a raffiniro-
zott neme, mely lovagias szabályok, para-
grafusok szerint öli ki az egymással össze
nem férők egyikéből a lelket, a minap oly
esettel szaporította bünkrónikáját, amely
fölháborította az egész országot. Nagyvá-
radon egy köztisztelőben álló férfit, aki
senkinek se vétett, csupán azért, mert
mint lapszerkesztő a kartársaival egyetér-
tetett abban, hogy egy demi monde miatt
támadt hirlapi perpatvarból folyólag nem
párbajoznak, mélyen megsértének a be-
csületében. Ekkor már — mint tartalékos
hadnagy — kénytelen volt az elébb mel-
lőzött fegyverhez nyúlni s megsértőjétől
fegyveres elégtételt kérni.

S megtörtént az, a mi különben a
legtöbbször meg szokott történni, hogy a
gyilkos golyó nem a sértőt, nem a becsü-
letben könnyelműen gázoló pimaszt, nem
a párbajairól híres krakéler tacsót, hanem
a megsértettet, a becsületét fegyverrel
védelmező családapát, a köztisztelőben
álló embert, a közügyek komoly munkását
terítette le.

Történik ilyesmi nagyon gyakran, de
körülményeiben, epizód-részleteiben emez
eset vérlázító fázisokkal dicsekszik, hogy
a hatás elmaradhatatlan volt, s nyomban
fölzúgott a borzalom moraja, mely követeli
a megtorlást is. A társadalom józanabb
része, mely csak komoly élethivatást ismer
s nem ér rá nyegle legénykedők becsület-
kodexeit tanulmányozni, de a mellett job-

ban vigyáz a maga becsületére, mint azok
a kardot fenő, pisztolyt töltő hőscsékék,
megelégette már ezt a komédiát, s fölmor-
dult, hogy „ne tovább!”

Mordulása — igaz — nem fog sokat
eredményezni; de az eddig csendesen lap-
pangó bosszuságnak, elkeseredésnek mégis
hangot adott, s ez máris eredmény. Föl
fog még többször is mordulni a társada-
lom, mert a nagyváradihoz hasonló esetek
még többször is megrázzák a lelkeket, s
ezek bosszuért kiáltanak föl az égbe; míg
egyszer majd a morgás menydörgéssé
válí, hanem akkor annak magja is lesz.

Egyelőre ez a mostani mordulás csen-
des társadalmi mozgalmat szült. Egyes
körök beszéltek meg, miként lehetne a
párbajmániának gátat vetni. A főváros adta
meg az impulzust hozzá. A fővárosi tör-
vényhatóság egyik bizottsági tagja a kö-
vetkező indítványt terjesztette a közgyü-
lés elé:

Mint hogy a párviadalok elharapódzása a
társadalmi békés együttélést nagy mértékben
veszélyezteti és a polgárságot foglalkozásszerű
párbajhősök terrorizmusa alá hajtja, minthogy
továbbá a párviadal a modern társadalom és a
jogállam fogalmával nem fér össze, a következő
indítványt terjesztem a t. közgyűlés elé:

1. Kérje föl Budapest fő- és székváros kö-
zönsége fölhívások által a kormányt és képvisel-
selőházat, hogy tegyék meg a kezdeményező
lépéseket arra, miszerint törvényhozási uton a
párviadal szabadalmazott bűntény jellegétől meg-
fosztassák, az 1878. V. tcikkéből a II. résznek
a párviadalról szóló 19 edik fejezete kihagyassák,
együttal pedig a rágalmazás és becsületsértés
büntetési tételei szigorittassanak.

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Halál.

Nem oly rút a halál, minőnek festitek,
Nem olyan borzalmas, nem is olyan hideg,
Nem megsemmisülés, csak örökös álom,
S oh én mégse halni, élni, élni, vágyom!

Bút, bánatot örök fátyollal takarva
Földi szenvedésre a lélek nyugalma,
Enyhe, szép zöld oáz a nagy pusztaságon:
S oh én mégse halni, élni, élni, vágyom!

Minden bajt, fájdalmat, keservet megszüntet,
Leveszi vállunkról sulyos keresztünket,
Boldogság honába röppent, könnyű szárnyon:
S oh én mégse halni, élni, élni, vágyom!

Hogyha életemben üldöz a bűn, véték,
S az ingoványon a jó útról letérek,
Kinzó öntudattól halál lesz megváltóm:
S oh én mégse halni, élni, élni, vágyom!

Hogyha szenvedek majd örökös keservben,
Ha elvesztem hitem, nincs remélni kedvem,
Megoldja a csomót, megment majd halálom:
S oh én mégse halni, élni, élni, vágyom!

Mert nem tespedés az, a mi nyugalmat ad,
Boldogság a munka, hallom vig szózatát,
Átszendül ez téren. átszendül határon,
Félek a haláltól, élni, élni vágyom!

Kecsegtet a halál tétlen, renyhe kéjjel,
Örök feledéssel, Nirvána ölével
S ugyan halni szép, de élni szebb, belátom:
Félek a haláltól, élni, élni vágyom!

A munka vigasztal, a cselekvés gyógyít,
Elűzi álmaink' a szellem kigyóit,
Bizton kalauzol áron és apályon:
Félek a haláltól, élni, élni vágyom!

Szép a halál, tudom; oh de szebb az élet,
Ott kihaltak, itten forrnak a remények,
Ez nyüzsgő vár, amaz összeomlott várrom:
Félek a haláltól, élni, élni vágyom!

Buday László.

A boszu.

— Hát csakugyan elhagysz Viktor? Ily
laza volt a kapocs, mely szivedet az enyimhez
kötötte; az enyimhez, mely szeretett téged for-
rón, szenvedélyesen?! Gondolj csak vissza,
hányszor csókoltad ez ajkat, s minden csókod
egy-egy esküben végződött: hogy szeretni fogsz
a sirig, hogy nincs nő a földön, kiért od'adnál
s most egy . . .

— Hallgass! — kiáltott föl a férfi, ki ed-
dig mozdulatlanul hallgatta a mellette ülő szép
nő beszédét. — Hallgass! meg ne bántsd egy
szavaddal se azt az angyalt, kitől megtanultam
tisztelni, imádni a nőt. Hisz' nem mondom, —
más nemével a szeretetnek . . . no ne nézz
rám oly sötéten, Mira! Te okos leány vagy, te
láthatod: téged nőül soh'sem vehetlek; Leonát
pedig úgy tisztetem, szeretem, hogy mellette
nem volnék képes más nő szerelmére gondolni
sem. Mira! tudod, hogy bucsuzni jöttem hozzád
menyegzőm előtt. — ne válljunk el haraggal!
Hosszantartó csend követte a férfi sza-
vait, — egyszerre csak fölugrott a nő, sötét
szemeiben vad tűz villant meg. Átölelte a férfi
nyakát, hévvel magához szorította, aztán így
szólt:

— Jól van. Belátom, igazad van. Szeresd
őt nagyon, felejsd el érte engem, csak utolsó
kéresemet teljesítsd még!

— S az? — kérdé kíváncsian a férfi.

— Nem sokból áll, — felelt Mira igéző
szemeit a férfira tapasztva. — Viktor, add be-
csületszavadat, hogy ha egyszer, csak egyetlen
egyszer magamhoz kéretlek még az életben,
akárhohol leszek én, s akármilyen teendőd lesz neked,
rögtön jönni fogsz!

2. Kérje föl továbbá fölrítalig a kormányt, hogy addig is, míg ez törvényhozási úton megvalósíthatnák, egytelől legfőbb fölügyeleti jogánál fogva a párviadalról fönnálló törvényes intézkedések szigorú végrehajtására utasítsa a kir. ügyészségeket, másfelől a párbajmánia elfojtása végett a párviadalt az értelmiség egyik hatalmas tényezőjére, a tisztviselői karra nézve súlyos feygelmi vétségnek nyilvánítsa.

3. Végül indítványozom, hogy a meghozandó határozat, hozzájárulás végett, az ország összes törvényhatóságaival közöltessék.

Egyik fővárosi társaskör a maga részéről még megtoldja ezt az indítványt a következő pontokkal: a törvényhozás szigorítsa meg a becsületsértés és rágalmasz büntetési tételeit, érvényesítse befolyását a kormány oly irányban, hogy őfelsége a hadseregben a párbajozást tiltsa meg.

S valóban, ha a mozgalomnak csak valami kis eredményt is akarunk biztosítani, úgy mindenesetre ki kell eszközölni, kényszeríteni kell a képviselőházat arra, hogy úgy a főváros törvényhatósága által kétségen kívülbenyújtandó kérvényben s az ezt támogató vidéki törvényhatóságok kérvényeiben, valamint minden e tárgyban hozzá érkező fölrítalban foglalt társadalmi követeléseknek eleget tegyen.

Hozzon rá törvényt, hogy minden párbajsegéd és minden orvos, kik a fegyveres mérkőzésnél funkcionálnak, kivétel nélkül, még akkor is, ha sebesülés nem történik: három évi börtönnel büntetendők. Hozzon rá törvényt, hogy becsületsértésekért a mai büntetéseknek legalább tízszeres mértéke alkalmaztassék, pénzzel meg nem váltatható börtönbüntetésekkel.

Csakis így lehet gyökerét is kiszakítani az ostoba volta mellett is vért lázító párbajmániának, s így lehet majd a körműkre koppantani a hősiekedő párbajgigerliknek, kik komoly érettség hiányában a férfi becsület fogalmát összezagyválják a kardforgatás vagy a pisztolylyal czélzás művészetével.

Az országgyűlésből. A képviselőház szombati ülésén Polónyi interpellációjára válaszolva Wekerle nyilatkozott az egyházpolitikai akció tervéről. Az anyakönyvekről, a vallászabadságról és a recepczióról szóló törvényjavaslatokat az illető bizottságok a folyó hét végén kezdik el tárgyalni, s Wekerle úgy reméli, hogy

nemsokára beterjesztheti a polgári házasságról szóló törvényjavaslatot is. Ezt egész loyaltással terjesztették a korona elé, figyelmessé téve őt a kérdés komolyságára és fontosságára, s kérték, hogy beleegyezését a kérdésnek egész alapos, megfelelő tanulmányozása, minden irányban való tájékozódás-szerzése után adja meg, s Wekerle reméli, egész alapos, biztos reménye van arra, hogy ez legközelebb meg fog történni; ha pedig nem történik meg — mondta Wekerle — „akkor tudni fogja köteleességét.”

Az adóreformról egy fővárosi lap azt írja, hogy a kereseti adók reformjára vonatkozó összes adatokat már összeállította a pénzügyminisztérium. Az adóreform tárgyában megígért ankétet október közepére fogják összehívni, s akkor küldik majd meg az értekezlet tagjainak ezt az adatgyűjteményt, a mely tartalmazni fogja Európa legtöbb államainak adótörvényeit is.

Az állami állatbiztosítás. Az állami állatbiztosításról szóló törvényjavaslat, melyet Wekerle expozéjában is említett, már elkészült és terjedelmes megokolás kíséretében legközelebb benyújtja a képviselőházba. A törvényjavaslat csak bizonyos megszorítással kontemplálja a kötelező állatbiztosítást, melyet pontos statisztikai összeállítások alapján már az állatorvosok csekély létszáma folytán sem lehetne azonnal megszorítás nélkül keresztül vinni. A törvényjavaslat a legszélesebb tapasztalati alapon készült, az összes idegen országokban tett kísérletek és meglevő intézmények tanulságait használta föl. Pénzbeli áldozatot nem fog kívánni az államtól; de az államé lesz a fölügyelet s az egész ügy intézésének kötelessége. E kiszivárgott hírek után a gazdaközönség a legnagyobb érdeklődéssel várja a törvényjavaslatot, mely gazdasági életünkben fontos szerepet van hivatva játszani.

A függetlenségi párt frakcióinak egyesülése.

Az Ugron-párt példáját részben követte az Eötvös-párti frakció is. Csak részben, mert maga a vezér s néhány kebelbarátja különválva maradt s új pártot alakít.

Az anyapárt tudvalevőleg bizottságot küldött ki, hogy az Eötvösök kiküldötteivel tárgyalják az egyesülés módozatait. A tárgyalások azonban nem eredményezték azt, amit a függetlenségi párti polgárok a haza szentügyének érdekében óhajtottak. Maguk között az Eötvös-pártiak között történtek meghasonlások, melyek miatt az egyesülést őszintén óhajtok kikelték Eötvös ellen, ez aztán az ő barátaival fölhagyott a további tanácskozással, mire Thaly Kálmán a vele egy véleményen levőkkel kimondotta,

— aztán enyelgő hangot próbálván fölvenni szól:

— Miért ez oktan aggodalom édesem? Politikai ügyek rögtön távozásra készítenek; de talán pár óra múlva . . . legkésőbb holnap reggel itt leszek!

— Viktor! igazat szólsz? — kérde az asszonyka még mindig aggódó arczezal.

— Igazat édesem! — felelt a férj, s lehajolva egy csókot lehel neje gömbölyü vállára, hogy az észre ne vegye arczpirulását. — De mulik az idő! A viszontlátásig Leonám, édes kis feleségem!

— Isten veled Viktorom! A viszontlátásig!

*

Izonyu orkán dühöng. A szemhatáron sehol egy élő lény se, mégis — ott a hegyormon könnyü, fehér ruhát lobogtat a szél, Leona áll ott, kitől három nap előtt távozott el férje, s ki azóta kétségbeesve minden órában fölszalad a hegyre szétnézni, nem látja-e meg valahol közeledő alakját.

Most is ott áll, nem törődve azzal, hogy forró keblét, melyet alig véd a könnyü ruha, át meg átjárja a hideg szél. Szemei a távolba merednek . . . Egyszerre kebléhez kap, úgy

hogy visszatérnek az anyapártkörbe. Nyolczan el is mentek az anyapártkör helyiségébe s ott testvéri ölekezések közt kijelentették, hogy szabadirányu egyházpolitikai elveik határozott fönn tartásával visszalépnek a pártkörbe.

Az Eötvös-párt nyilatkozatot adott ki, melyben kijelenti, hogy az anyapártba nem mehet vissza, mert ez oly férfakkal egyesült, kik az egyházpolitikai haladás elvei ellen határozottan állást foglaltak; azért hát ők „Függetlenségi párt” czímmel új partkört alakítanak.

Hirek.

— **(A király nevenapja.)** I. Ferencz József, Magyarország királya, ma tartja neve ünnepét, melyet az egész hivatalos Magyarország is ünneppé emelt s a polgárság szintén megünnepel azzal, hogy az ezen napon tartani szokott istentiszteleten megjelenik, kifejezván ezzel loyális érzületét alkotmányos királya iránt. Ma kilencz órakor a székesegyházban maga Dulánszky püspök czelebrál a misén. Az iskolákban e napon az előadás szünetel.

— **(Október 6-odika.)** Gyásznapja a magyarnak az aradi tizenhárom vértanuságának napja. Borus lélekkel mereng el emlékein a honfi s átkot szórva a gyilkosokra, könyörgő imával száll lélekben a mindenség Úrához: vegye maga mellé trónjára a dicstelen bitófán is dicsőségesen elhaltak szellemalakjait, de szabadítsa meg az országot még egy október hatodikától. — A pécsi jogakademia polgársága október 6-án reggel 9 órakor az aradi hősök emlékére a lyceumi templomban gyászistentiszteletet tart. D. u. 6 órakor pedig a „Hattyu” nagytermében nyilvános emlékünnepet rendez a következő műsorral: 1. Megnyitó beszéd, tartja Simon József. 2. Az aradi vértanúk. Óda, Palágyi Lajostól, szavalja ifju Eötvös Gusztáv. 3. Az aradi gyásznap. Értekezés, írta és felolvassa ifju Reberics Imre. 4. „Őseink emléke.” Férfi négyes Huber Károlytól, éneklie a „Pécsi Dalárda.” 5. Bezáró beszéd. Tartja: Tabak Lajos.

— **(Girk Alajos †.)** A pécsi székesegyházi káptalannak ez évben már második halottja fekszik a ravatalon. Keddre virradóra húnnya le szemeit — hosszú betegeskedés után — Girk Alajos kanonok kit a királyi kegy csak a napokban léptetett elő éneklőkkanokká.

A férfi csodálkozva nézett az előtte könyörgő nőre; nézte, nézte soká — aztán mintegy öntudatlanul lebbent el ajkáról a szó:

— Becsületemre!

*

Mély csend honol a nászszobában. Csak néhány perczezel lépett be oda az új pár; — némán átölelve tartják egymást, egyik sem akarta megszakítani azt a titokzatos, bűvös csendet, melyet csak néha zavar meg egy-egy akkordja a násznépet mulattató zenének. Végre a férfi odavonja gyengéden szép nejét a dagadó kerevetre, s mintha kémfülektől tartana, oly halkán, de szerelemtől ittasulva susog fülébe édes mámorító szavakat — melyektől az asszony márványarcza biborossá válik — s midőn az első jogosan követelt csók elcsattan, éles csengetés zavarja föl őket édes álmodozásukból.

— Egy sürgöny!

Mosolyogva bontja föl a férj, elkésett jó kívánatot vélvén benne; de megfagy ajkán a mosoly, a mint e néhány szót olvassa: „X utcza lakásomon várlak — Mira!

Az asszony nem szól semmit csak reszket; nem tudja még mit tartalmaz a távirat, de veszélyt sejt. A férj palástolni igyekszik nyugtalanságát, odalép nejéhez, magához öleli lágyan,

érzi, mintha éles tört forgatnának benne. — Oh semmi, majd elmulik — gondolja és tovább vár. — Hirtelen erős köhögési roham lepi meg, idegei fölmondják a szolgálatot és ajultan terült el a földön.

*

Ujra titokzatos csend a nászszobában . . . De minő más képet mutat az most; mint mikor a nő, kinek most halvány, beesett arczára kísérteties fényt vet az éjjeli lámpa — boldogan, telve édes reményekkel lépett be ide férje karján.

Éjfél ut az óra. Föltreppen a beteg; szenvedő arca, s a gyakran ismétlődő köhögés elárulják, hogy nem sok ideje van már neki hátra. Szeme folyton az óramutatót kíséri, ajka folyton egy nevet susog. Érti, hogy nyul feléje a halál csontkeze, de visszalöki . . . mert előbb egy más kezét akar megszorítani, — vár valakire, mert nem bir addig meghalni, míg nem látja. Egymásután telnek az órák, a beteg mindegyre gyengébb lesz, lélekezete már alig hallszik — olyan hideg, olyan kemény neki az a puhára vetett nászágy. Kinosan lesi az első napsugarat, mintha érezné, hogy e sugár letüntével be lesz fejezve élete is. Végre beköszönt hozzá, ott játszik már az ágy függönyein, úgy elmereng rajta,

Sok mellőztetés érte, sok kellemetlenséget szenvedtek neki ellenségei, de e bántalmak ellen azzal fegyverezte jó lelkét, hogy csendesen sok jót tett mindenfelé, még olyanokkal is, kik soha se tudtak róla, soha se ismerték őt. Adakozásai- val nagyon sok gondot üzött el a megszorultak homlokáról, sok könyvet törölt ki a szegények s az árvák szemeiből. A mindennapi kenyeret izzadsággal keresőkön segített leginkább, mikor azok az élet nehéz versenyében az emberbarátok segélyére szorultak. Nyílt, szokimondó ember volt, s tán ez szerzett neki ellenségeket, a ferde karaktereket szigorúan ostromozta s erős igazságérzetével mélyen megvetette azokat, kikben a hamisságnak csak legkisebb csiráját fedezte is föl. Hazafias gondolkodású főpap lévén, a magyarosításnak s a hazafias szellemben való nevelésnek az iskolákban s a közéletben nagy szószólója volt. Életrajzi adatait a következőkben közöljük:

Girk Alajos Bács megyében Baján 1817. szept. 15-ikén született. Tanulmányait Baján kezdte, Kalocsán folytatta. A bölcsészeti tanfolyamot Győrött, Pécsen és Szegeden végezte. A hittani tanfolyamnak négy éven át a kalocsai papnöveldeben volt hallgatója. A felszenteléshez megkívántató kort még nem érve el, mint szerep a kalocsai érseki irodában nyert alkalmazást. 1840-iki június 5-én szenteltetett föl s ugyan ez évi június 7-én, akkor Pünkösöd ünnepén mondotta első miséjét nagybátyja, a jó emlékü Girk György, később pécsi püspök segédkezése mellett. Priglevicza Szent-Ivánban és Hodsághon volt két éven át káplán. E két év eltelte után Kalocsára először a felszentelt püspök s nem sokára az érsek mellé neveztetett ki szertartóvá s a püspöki iroda iktatójává s levéltárosává. 1881-ben a kalocsai főszentszékhöz jegyzővé. Három nagy érsek: Klobusiczky Péter, gróf Nádasdy Ferencz és Kunszt József alatt a legnagyobb pontossággal és bámulatos rendszeretettel töltötte be hivatalát és pedig oly meglepédesre különösen a legutóbbi érseknek, Kunszt Józsefnek, hogy a midőn a király nagybátyját, Girk Györgyöt, a pécsi püspöki székre kinevezte s a pécsi káptalan s a káptalani helynök, Farkas József ezt fölkerítették, hogy unokaöcsését hozza át magával Pécsre a megyébe, Kunszt József érsek nem akarta elbocsájtani s csakis egy évre adott engedélyt az elmaradásra ily szavakkal: „Ita abeat, quasi rediturus!“ A kalocsai főegyházmegyében 13 évet töltött el. 1853-ban Pécsre jövén, itt azonnal szentszéki jegyzővé s püspöki titkárrá neveztetett ki. — Grósa József paksi plébánosnak 1842-ben bekövetkezett halála után paksi plébános lett s nem sokára a dunaföldvári kerület esperesévé és tanfölvégelőjévé lőn előmozdítva. A pécsi káptalan s a legtöbb pécs-egyházmegyei esperesi kerület 1857-ben azon kérelemmel járult a pécsi püspök elé, hogy Girk Alajost neveztesse ki kanonokká. Így történt, hogy 1867. október 29-én az akkortájt Párisban időző király pécsi kano-

miközben csendesen fölnyílik az ajtó, s mint egy alvajáró lép be rajta — a régen várt férj.

— Viktor! — sikolt a nő, s utolsó erejét összeszedve igyekszik fölemelkedni.

Az a halvány férfi odatámolyog hozzá, átüli azt az átlátszó alakot s mintha csak pár órával előbb távozott volna el mellőle, úgy beszél hozzá:

— Látod édesem, visszajöttem . . . Vártál ugye? . . . Mondtam, hogy nem sokáig maradok. Jól tetted, hogy lefeküdtél. Kifárasztott a táncz. De most nem hagylak el többé. Itt maradok melletted . . . Mindig . . . Boldogok leszünk nagyon . . .

S míg így beszél halkán, szakgatottan, nem veszi észre, hogy a karjai közt tartott néhez, hideg test, nem fogja ezt már megérteni soha. Csak arra rezzen föl, mikor pokoli kaczag kíséretében háta mögött e szavakat hallja:

— Mégis kitűnő volt az az álompor: bosszúm nagyszerűen sikerült! . . .

K a z a l L e n k e.

nokká nevezte ki. 1863-ik évben tolnai és 1870-ben székesegyházi fősperessé, 1884-ben pedig pécsi székesegyházi örkanonokká s árvaházi kormányzóvá neveztetett ki. Alapítványai a paksi népiskolára meghaladják a 4000 frtot. Mint pécsi kanonok több ezer frtot áldozott közczélokra, legtöbbet a Rudolfinum árva- és szegények házára.

Temetése csütörtökön délelőtt, a székesegyházban 8 órakor tartandó gyászmise után megy végbe.

— **(Somogyi szintársulata Szegeden)** szombaton tartotta az első előadást, mely alkalommal Karczag „L e m o n d á s“-a került színre igen jó előadásban. R. Balog Etel, P e t h e s, K a l m á r P., S o m o g y i n é, B a l l a, P e t e r d i élénk tetszésben részesültek a szép számú közönség részéről. Vasárnap „F e l h ő K l á r i“ ment, melyben Szathmári Zsuzsa mutatkozott be. A bérlet nagy; a hangulat kedvező, az igazgatónak jó szezonra van kilátása.

— **(Graics legújabb műve.)** A már lábbadozóban levő festő, ki hogy az ágyból fölkelhetett — hazajött Pécsre, Duna-Szekesőn — épp betegsége előtt — fejezte be a templom új falfestményeit. A Pécsi Közlöny a legnagyobb dicséret hangján emlékezik meg a templom képekről. A képcsoportok beosztása és tárgyköre sokban emlékeztet — mondja az idézett lap — a pécs-budai külvárosi egyház festésére, melyet szintén Graics végzett, azonban mind ezt, mind a belvárosit messze fölülmulja. Az ember azt hinné, hogy egészen más mester munkája. Sikerült főleg az oltárkép, mely gyengéd színezésével, élénk hatásával lebilincsel. Igen szép két plafond-kép: a farizeus és publikánus, meg a „Jézus tanítása.“ Az oldalképek nagyjából azonosak a pécs-budai külvárosi egyházzal, de szebbek. — Kiváló érdeme van a templom megújításában Szandtnér Antal plébánosnak, aki fáradhatatlanul munkálkodott, míg a szükséges pénzt összegyűjtötte.

— **(Kombinációk Hanny utóda felől.)** Hogy Hanny Gábor szegzárdi apát-plébánost a király pécsi kanonokká nevezte ki, megkezdődtek az egyházmegyei papság, sőt a közönség körében is a jelölgetések. A „Tolna-megyei Közlöny“-ben ezeket olvassuk: „Egyik fél W o s i n s z k y M ó r apari esperes plébánost emlegeti, a ki irodalmi működésével nemesek nevet szerzett önmagának, hanem egész Tolna-megyének, s ki a központnak mindenestre dicséretre is válnék. A másik fél M i k ó György szegzárd-ujvárosi plébánost jelöli ki, ki már 1870. év óta működik, mint lelképásztor Szegzárdon, kit itt mindenki tisztel s szeret, s ki 23 évi szegzárdi működése alatt valóban meg is érdemelte ez általános tiszteletet, szeretetet; mert mintapap, kiváló tanférfi, páratlan emberbarát. S ezt méltányolja Szegzárd nemesen gondolkozó közönsége akkor, midőn — hallomás szerint — Mikó György esperes-plébános kinevezését akarja kérni a megyés püspök úrtól.“ A mi külön saját értesülésünk szerint —azonban az a kinevező oklevél, mely a minisztériumban már készen fekszik, a kandidátusok egyikének a yevét sem tart lmazza. — Ugyanitt megemlítjük, hogy Hanny helyét jelenleg két adminisztrátor tölti be: Razgha Lajos és Fájth Lajos káplánok.

— **(Magyarosító lelkész és tanító.)** Örömmel veszünk tudomást arról a tényről, melyet a Pécsi Közlönyben olvasunk megírva. A szajki plébániához tartozó Szajk és Versend községek iskolaszékei, W a l d f o g l Károly dr. plébános kezdeményezésére, hazafias szellemtől és gyakorlati érzék által egyaránt áthatva elhatározták, hogy az iskolák tanítási nyelve ezentúl magyar lesz. A tisztán német és horvát ajku polgárok oly lelkesedéssel foglaltak állást az ügy mellett, mely nagy elismerést érdemel. E tény bizonyára az idők jele. A nyilvános elismerést kétszeresen megérdemli H a u k Péter szajki osztálytanító, ki egy év alatt megmutatta, hogy mit lehet a magyarosítás terén akarrattal és buzgalommal elérni.

— **(Jótekonyczélú hangverseny.)** A pécsi tanítóképző-intézet szegénysorsu tanulói-nak fölsegélyezésére, mint tavaly, az idén is hangversenyt rendez az intézet igazgatósága. A tavalyi estélynék nagy érdekeltséget keltő egyik szereplője, a jótekonyságáról ismert P a l l a v i c i n i n é Majláth Etelka urnő ezuttal is készséggel fölajánlotta közreműködését s néhány énekszámot fog előadni. Hasonlóképen közre

fognak működni Z i c h y Lujza grófnő és Z i c h y Margit grófkisasszony, Zichy Géza gr. intendáns leánya. Az érdekes hangversenyt november hó 4-dikén a „Hattyu“-ban tartják s a helyekre nézve Valentin fogad el előjegyzéseket.

— **(Épület-fölvatási ünnepélyek.)** Vasárnap két helyen is volt ház-fölszentelési ünnepély a vidéken. Egyik V i l l á n y o n ment végbe, a hol a katolikus hitközség nagy áldozatokkal díszes palotát emelt, a népoktatás szent ügyének szolgálatát, mely Villánynak egyik legszebb épülete. Közvetlenül a templom mellett emelkedik az új iskola, tágas, világos termekkel és két tanító részére lakhelyiségekkel. A pénz egy részét S z i e b e r t Károly németbolyi borkereskedő bocsátotta a hitközség rendelkezésére a legszerényebb kölcsönkötés mellett, ő maga részéről 50 frttal járult az építés költségeihez. A helyet — az uradalom és püspök beleegyezésével — G u d l e r Pál villányi plébános adta, a saját kertjéből szakítván ki a megfelelő telket. Sokat fáradozott az iskolaépület létesítésén V o r l i c s e k Károly bíró is. A fölszentelést D o b s z a y Antal kanonok végezte, ki — bár német nyelven — szép beszéddel szölt a megjelent szülőkhöz a néptanítók érdekében, ezek megbecsülésére intvén őket. Délben 120 teritékű díszebéd volt a Vorlicsek-féle vendéglőben, hol kitűnő hangulat mellett Dobszay kanonok, Gudler plébános, Kiss Rezső káplán, Vorlicsek bíró, Schuth Vilmos borkereskedő és Csató Gyula gyógyszerész mondtak pohárköszöntőket. — A második fölszentelési ünnepély Németbolyban, az ottani katolikus legényegylet ház-szentelési ünnepe volt, melyen meg T r o l l Ferenccz vál. püspök, pápai praelatus kanonok funkcionált. Az egyházi ünnepélyességeken kívül este német színelőadással, továbbá szavalatokkal, élőképekkel összekötött tánczvigalom volt az új egyleti helyiségben.

— **(A légszesz árának leszállítása.)** A pécsi légszeszgyár helyi igazgatósága arról értesít bennünket, hogy a vezérigazgatóság az általános légszeszárát ez évi október hó 1-től kezdve köbméterenként két krajczárral, azaz 17 krról 15 krra szállította le. A leszállított ár mellett az eddigi kedvezmények (rabatt) továbbra is érvényben maradnak.

— **(Tisztségek a káptalanban.)** Boldogult Sláby nagyrépost halála után egész sora az egyházi tisztségeknek maradt üresen. A nagyréposti és püspökhelyettesi tisztet már betöltötték, most a megyés püspök még két tisztséget töltött be, melyeket Sláby viselt, — kinevezvén a plébános-képesítő bizottság elnökévé F e s z t l Károly dr. vál. püspököt és káptalani nagyrépostot, a theologiai tanintézet pro-direktorává pedig L e c h n e r János dr. apátkanonokot s papnevelőintézeti kormányzót.

— **(A mi önkénteseink a tisztizsgálaton.)** Az 52. gyalogezred önkéntesei még eddig minden évben igen jó hírnevet szereztek az ezred tartalékos-tisztizskolájának. Vajmi kevés volt az a percent, mely a tisztizsgálatokon elesett a tisztizskardbojttól, míg más ezredeknél ugyanakkor alig került ki néhány önkéntes, a kiknek sikerült átesniök a vizsgálatokon. Az idej önkéntes-osztály még épen majdnem egyedül álló az ország összes önkéntes-iskolái között, mert a napokban bevégeződött tisztizsgálatokat valamennyi egyévi önkéntes jó sikerrel állta ki. Névszerint a következők lettek érdemesek a tisztizskardbojtra: Babay, Bodnár, Böck, Deutsch, Dulánszky, Gresz, Goldstein, Kohanovszky, Konkoly, Kovácsics, Leichter, Oberhammer, Ptacsék, Ratkovits, Reich, Repics, Rónay, Rozenbaum, Tichy és Vargha. A vizsgát letetteket nyomban kinevezték őrmesterekké, a mely rang hosszú kard viselésére jogosít. — A szorgalmas önkéntesek eme kiváló sikerében természetesen nagy részük van Lewandovszky, Geyer és Martinek főhadnagyoknak, a kik a katonai kötelességtudás és szigor mellett humánus bánásmóddal ambicionálták önkénteseinket, hogy ezek valóban kedvvel tanulták az előirt tantárgyakat. — Az idén szolgálatra bevonult egyévi önkénteseket — ismeretlen s megfoghatatlan ok miatt — nem az 52. gy.-ezredhez osztották, a hova tartoznak, hanem a 44. gy.-ezred parolájával látva el a gallérjukat, elviszik őket Kaposvárra s a két hónapig tartó előképzés alatt ott tartják őket.

— **(A mohácsi védőpart.)** Régóta foglalkozik Mohács községe azzal a kérdéssel,

hogy az árvíz gyakori veszedelme ellen magas, kőből épített partot emeljen a Duna partján. Az ügy ma már odáig jutott, hogy a vállalkozókkal megterhették a versenytárgyalást. A műre 59,927 fitot szántak s a munkálatokra vállalkozó hat versenyző közül a védgátbizottság Rosenfeld Simon és Blau Rezső mohácsi vállalkozók ajánlatát fogadta el, a mely leg-többet — 10¹/₂ százalékot — engedett az elő-irányzott összegből.

— **(Az idegen keresztnevek írása.)** A közoktatásügyi m. kir. miniszter a belügy-miniszterrel egyetértőleg fölhívja az összes állami és községi intézetek előjáróit, tanítóit, igazgatóit, hogy hivatalos irataikban (kimutatásokban, anyakönyvekben, naplókban) az idegen ajku tanulók nem magyar nevű keresztneveik helyett a megfelelő magyar keresztneveket használják. Ezen rendelkezés pontos betarthatása végett a nem magyar keresztnevekről a m. tudományos Akademia jegyzéket készített, melyből minden egyes állami tanintézetnek juttatott egy-egy példányt; benne meg van a nem magyar ajku lakosok által leginkább használt keresztnevek magyar elnevezése betűsoros kimutatásban, mely a leg-pontosabb adatgyűjtés eredménye.

— **(A pécsi kir. tábla köréből.)** Az igazságügyi miniszter P o r g e s Miksa dr. pécsi kir. járásbírói albirát és S z a b ó Elek dr. nagykanizsai albirát a pécsi ítélőtáblához tanács-jegyzőkül rendelte he.

— **(Ulánusok átutazóban.)** A 14-ik számú ulánus-ezred vonul most a nagy gyakorlatokról állomáshelyére, Eszékre, s e vonulásában átutazott Pécsen is, a hol két napi pihenőt tartott. Az ezred Horvát-Slavonországból asszen-tálja legénységét. A tisztikar egyike a legarisztokratikusabb lovasezredbeli tisztikarnak; majd-nem valamennyi osztrák főúr. Vannak közöttük Lichtenstein, Schwarzenberg hercegek, Montecucoli grófok és Wurmbrandt bárók. Az ezred tegnap folytatta tovább útját Eszék felé.

— **(Vaszary a város szépitése érdekében.)** Sok gáncs volt már jutalma a mi mostani főkapitányunknak a haladni nem szerető, minden újítást ellenszenvvel fogadó nyárs polgár elem részéről, de azt a jó ideákkal tele embert ez nem tartja vissza tevékenységében. Most a mindenszentek-kápolnája körül levő telket, mely valamikor temető volt, most meg szántófölddé alakította át az utókor, kivette bérbe s azt befásítva a gyermekek számára játszótérül engedi át. A hely nyer szépségben a planirozás és a befásítás által, a környék gyermekei pedig játszótér hiánya miatt nem fognak a nagyforgalmu kocsiút kellő közepén hancurozni. A Majláth-ter befásításának eszméjével is foglalkozik Vaszary, ahova egyébként rendes árúcsarnokokat is rendeztet be a mostani disztelen mészáros-és kofasátrak helyett. Ez a hely is — délutá-nonként — alkalmassá lesz játszótérül gyermekek számára, kiknek ebbeli fontos igényeikről Pécsen egyáltalában nem gondoskodtak még a tisztán üzleti ügyek iránt érdeklődő és mindenben csak gseftet látó és kereső városatyák.

— **(A harkányi fürdő védterülete.)** A siklói uradalom, melyhez a harkányi fürdő tartozik, a fürdő védterületének megállapítását kérte a földmívelési miniszteriumtól, a mely körön belül tiltva legyen artézi s egyéb oly kutak furatása, melyek a fürdő vizét bármi tekintetben befolyásolhatnák. A tárgyalás ez ügyben a mult hét elején volt Harkányban, a hol a miniszterium küldöttjeiként Kaufmann Emil kir. bányakapitány és Szontagh dr. kir. geologus jelentek meg. továbbá jelen voltak a siklói főbíró, Siklós, Gyüd és Harkány községek küldöttjei s az uradalom jogtanácsosa. A tárgyalás folyamán Siklós és Gyüd községek erősen tiltakoztak a védterület megállapítása ellen, mint nem is igazságos intézkedés ellen, mely egy uradalom hasznáért nagy vidéket foszt meg azon természetes jogától, hogy forrásait és kútjait kedve szerint használhassa.

— **(Jönnek a 44-esek.)** Plevljéből írják a „Somogy“-nak, hogy a 44-es ezred már készül a hazajövetelre. A nagy podgyászt már útnak is indították, s az ezred, mely tud-

valevőleg Pécsre jön új állomásra, e hó 18-adika körül szintén fölkeredik, s 10 napi utazás után ér hazájába. A Somogy tudósítója szerint a plevljevidéki nagy gyakorlatokon a roppant távolságok, fárasztó gyaloglások s a klíma miatt sokan megbetegedtek nemcsak a legénység soráiból, hanem a tisztek közül is.

— **(Pályázat kántortanítói állásra.)** A szabari r. k. iskolaszék pályázatot hirdet kántortanítói állásra. Jövedelem körülbelül: 15 mérő tiszta buza, 40 mérő rozs, 8 öl kemény hasábfu, 4 akó bor, 4 malomfuvar, 13 hold szántóföld és rét, ugy házikert haszonélvezete, 70 frt készpénz és lakás.

— **(Még egy történeti hangverseny.)** Káldy Gyula, ki nemrég a kurucz nótákat mutatta be nálunk nagy hatással s a közönség élénk érdeklődése között, e hó 14-edikén és 15-ödikén a magyar eredeti opera biografiáját mutatja be. Hat jeles operaszerző: Ruzsitska József, Erkel Ferencz, Császár György, Doppler Ferencz, Mosonyi Mihály és Mihálovics Ödön műveiből vett föl részeket a műsorba a zsenge kezdettől fogva mostanáig, melyekben a magyar műzene a maga teljes eredetiségében nyilvánul. Hallani fogjuk, hogy magyar zenénk mily kifejező, s hogy a Thököly-Rákóczi korbéli magyar nóták zeneképleteiből miképen fejlődik műzenénk és különösen az eredeti magyar opera. A hangverseny a „Hattyu“-ban lesz, s Valentinnél kaphatók a jegyek.

— **(Pórujárt kincskeresők.)** A nép még mindig nem kaczag a szemébe azoknak, a kik holmi elásott és fölvetődő kincsekről mondanak neki meséket, s nemcsak, hogy ki nem dobja az ajtón az ilyen mesemondókat, hanem erősen hiszi is babonás lelkével ezeknek a mesés kincseknek a létezését, sőt föl is ül olyanoknak, a kik ezt a babonás hitet fölhasználva, pénzt csalnak ki tőlük. Az elmúlt hetekben egy csuzai szatócs járta meg keserves 365 frtja árán a jóhiszeműségével. Egy jóképű kaputos ember mesélt neki arról, hogy a határban kincs fekszik a földben s ő tudja a módját, hogyan kell azt fölszínre hozni. Kell hozzá annyi forint, a hány nap van az esztendőben. Ezt beleteszik egy bögrébe s a bögrét a kincskereső ágyába rejtik. A kincskeresőnek aztán tiz napig minden nap el kell mondania egy „Miatyánk“-ot, másik tiz napig két „Miatyánk“-ot, harmadik tiz napig háromat. Egy hónap mulva — úgy ígérte a szellemekkel ismerős — majd eljön s akkor kimennek a határba s ott a kincset őrző szellem mutatkozni fog. A különben református vallásu, kincsre szomjas szatócs kölcsön kérte a 365 forintot s az idegen úri ember rendelkezésére bocsátotta, a ki egy másik társával mindenféle hókusz-pókusz között bekötötte a pénzt egy kendőbe s azt a bögrébe tette. A bögrét bekötötték s a csuzai atyafi ágyába tették. Hogy a mesét elhíhetőbbé tegyék, kivitték egy éjjel a szatócsot a határba s ott a kincsre éhes atyafitól illő távolban, szintén hókusz-pókusz között, ázni kezdtek. Ásás közben elhullajtottak néhány játékermet s azt fölmutatták, hogy ime itt az arany; van ott még több is. Azzal elmentek, hogy egy hó mulva majd eljönnek. A hónap elmúlt, — a szellemidézők azonban nem jöttek. A kincsre szomjas szatócs, a ki hűségesen elmondta a recepte szerint kötelező imádság-czikklust, s azt gondolta: ezek már nem jönnek, visszaadja inkább a 365 forintot a kölcsönadónak. Fölbontja a bögrét, föl a kendőt is, — hanem abban a 365 forint helyett egy csomó sarga papirosszelet volt. A kötni valók bűvészi ügyességgel kicserélték ott az atyafi szeme láttára a pénzes kendőcsomagot más épp olyan színű kendőgomollyal s a 365 forintot elbűvészkedték. A csuzai atyafi most a dárdai járásbírósnál keresi a 365 forint nyomát.

— **(Kokán dolgok.)** Sajátságos dolog az, hogy míg a pécsi lapokat a rendőrség egyenesen fölkerde, hogy a bankóhamisítás gyanuja miatt elfogott Horváth (Kokán) József ügyében, a vizsgálat érdekében, mit se tegyenek közzé, míg a vizsgálat be nincs fejezve, addig a fővárosi lapokban egyre-másra tűnedeznek föl holmi pikáns közlések, melyekről azonban a

pécsi rendőrkapitányság, mely a fővárosival egyetértőleg vezeti a vizsgálatot, tehát jól informált, azt jelenti ki előttünk, hogy sült koholmányok Most megint olvasunk a budapesti lapokban a Horváth-ügygel kapcsolatos valamit, amit, mivel a vizsgálatot cseppet sem alterálja, nem tartunk olyannak, hogy ne közölhetnők. — Horváth Kokán Ignáczné szombaton délután azzal a panaszzal állott elő a budapesti főkapitányságnál, hogy pénteken este pécsi lakására egy 30 év körüli úri ember azzal állított be, hogy ő azért van küldve Budapestről, hogy ha Horváth Kokánné 500 frtot ad neki, akkor kiszabadítja a fővárosban pénzhamisításért raboskodó fiát, Józsefet. Az asszony, bár megörült a hírek, de el is szomorodott, mert nem volt 500 frtja, csak száz s egynéhány. Elhatározta tehát, hogy sürgönyöz a fia feleségének Tolnára, hogy jöjjön föl Budapestre és hozzon magával 400 forintot, vagy jó kezesekkel aláírt váltót, ő is fölmege, hogy ketten kiszabadítsák azt a szegény gyereket. H. Kokánné éjnek-éjszakáján a pellérdi állomásnál föl is ült a fiatal ural a vonatra s utközben 5 frtot adott neki. A fővárosba érkezve, egyik kerepesi-uti kávéházba mentek, hol a jószívű ur azzal kérte el a szegény asszony száz forintját, hogy azt rögtön el kell vinnie annak az urnak, a ki a gyerek kezéről leveszi a láncokat; de megmondta, hogy Horváthné addig nézzen a menyé után, hogy az megjött-e már? A szegény asszony kereste is a menyét egy rokonánál, de az nem jött meg; ő tehát visszament a kávéházba. Mikor 10 óra-
kor az ismeretlen ur megint visszatért, még jól összeszidta a fiáért epedő asszonyt s aztán azt mondta, hogy délben még egyszer visszajön. Horváth Kokán Ignáczné azután várt, várt késő estig, de hiába. A kávéházból kinézték már, azért mit tehetett volna mást, bejött a főkapitánysághoz és ott zokogta, sirta el panaszát.

— **(Hun temető Tolnavármegyében.)** Említettük már, hogy W o s i n s z k y Mór apari plébános, az ismert régiségbuvár C z i k ó tolnamegyei község határában ásásokat rendezett, s ez alkalommal körülbelül 300 hun sir került fölszínre. Az ásásokat még ezután is folytatták s csak most fejezték be. A fárasztó munkát szép siker koronázta. Összesen 600 csontvázat találtak. A tetemek hanyat nyújtott helyzetben szisztematikusan napkelet felé fordulva fekszenek. A férfiak mind fegyverekkel vannak eltemetve. E fegyver hosszú késből, háromlélű hajító dárdából és baltából áll. Ezek rendszerint a jobb kézbe szoritva a felső lábszár mellett fekszenek. A balkézben van az obulus, melyet a hunok hihetőleg a római mitológiából vettek át. A férfiak kivételesen viselték a pénzt ékszer gyanánt is és pedig átlukgatva. A pénzdarabok kivétel nélkül a római császárság végső korszakából valók. Néhány férfitemet mellett lovának csontvázára is rábukkantak. A lószerszám igen szép bronzdiszítésekkel van ékesítve. A női csontvázakat ékszerek díszítik. Ezek függők, nyakékek, karpereczek és gyűrűk, melyek aranyból, ezüstből, bronzból, borostyánból és üvegből készültek. A női sírokban igen gyakori a balkézben tartott orsógomb is. Fölszínre került egy hun fejedelemlő sirja is, a ki irónó volt és ez kulturtörténeti szempontból becses ajándék. A fejedelemlő jobb kezében ugyanis az orsógombon és bicsakon kívül gyönyörű motívumokkal díszített ezüst stílust tart, mely előtt egy viasszal hevont fatáblácska csüng. A legtöbb csontváznál edényeket is találtak, melyekbe a halott mellé adott ételeket rejtették. A leggyakoribb a tojás, melynek héja még konzerválva van a fazekakban. Az ásások iránt a közönség részéről nagy az érdeklődés; a környéket divatosá lett a hun fogak gyűjtése, melyeket sokan mellükön és karpereczeken viselnek, így pl. a Borghese hercegek, Esterházy és Apponyi grófok és grófnők. Wosinszky Mór a kiasott régiségeket mind a nemzeti muzeumban helyezi el.

Művészet, irodalom.

* **Jogi Tanácsadó** czímmel Istóczy Győző budapesti köz- és váltóügyvéd havi közlőnyt ad ki, mely a laikus emberek számára könnyen érthető, laikus nyelven magyarázza meg a szükséges jogi ismereteket. A mindennapi életben lépten-nyomon bukkanik a laikus ember oly dolgokra, melyek valamely jogviszonnyal

vannak kapcsolatban, tanácsalanel áll, mert még általános ismeretei sincsenek ugyanarra, hogy hamarjában arra sem gondol, hogy ügyvédhez kellene fordulnia, annál kevésbé ismeri a jogügyletek részleteit. Ily általános és részletes ismeretekre tanítja meg a Jogi Tanácsadó, mely egy évre egy forint előfizetési árral havonként jelenik meg. A szerkesztőség az előfizetőknek ingyen jogi tanácsokat is szolgál a Budapesti folyó ügyekben azok mibenállásáról referál. Szerkesztőség: Gyöngyösi-utca 8.

Gabona-árjegyzék.

Pécsi szab. kir. városban. 1893. évi szeptember hó 30-án tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buzs	őszi	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—
	uj	6	60	6	40
Kétszeres	ó	—	—	—	—
	uj	5	60	5	50
Rozs	ó	—	—	—	—
	uj	5	50	5	40
A. s.	őszi	5	40	5	20
	tavaszi	6	—	5	80
	uj	—	—	—	—
Zab	őszi	—	—	—	—
	tavaszi	6	30	6	20
	uj	—	—	—	—
Répeze		—	—	—	—
Bukkony	szena	—	—	—	—
Kukoricza	ó	5	60	5	50
	uj	—	—	—	—
Széna	ó	2	80	2	60
	uj	—	—	—	—
Szalma		1	50	—	—

Kinálát: közép (mintegy 300 gabona kocsi volt a piacon)

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.†)

Az utolsó órában.

— Valami a Matessa-intézetéről. —

E sorokban írok és beszélek Matessa nemes intézménye és a városi tanács téves intézkedése tárgyában, hogy az eddigénél más fogalmat adjak a szíves olvasónak.

E becses lap egyik számában olvastam, hogy a Matessa-intézet háza megépítése dolgában a tettes pécsvárosi tanács már a magas minisztérium helybenhagyó válaszát is bírja.

De miért ne volna azt szabad az utolsó órában e lap útján az olvasó-közönség előtt szó és beszéd tárgyává tenni?

Hagyjuk egy kevés időre pihenni ama határozatot addig, míg ez ügy érettebbé újra meg nem szülemlik.

Uraim! el merem mondani, hogy a város képviselőinek egy harmada alig ismeri azon helyet, melyre az épület tervezve van.

Tegyen csak valaki kísérletet és mutassa meg egy nagyvárosi orvosnak e helyet, de ne informálja őt előre arról, hogy 3 év előtt ama rendetlen fekvésű szűk és ronda házak tömkelegében uralkodott 2 évig a hagymáz; a ragályos betegség pedig rendszeren először is ama vidéken üti föl tanyáját. — azt fogja mondani: Nem hiszem, nem lehet, hogy a tanács a viskóktól tömött e városrészben századokra szóló nyilvános épületet rakjon le!

Én pedig — az író — nem hiszem, nem lehet, hogy az alapító által kimondott egyedül árva-lelencz gyermekek magán épületéhez még óvintézetet is ragaszszanak. Meggondolták-e jól, hogy eme városrész szegényesen ruházott, tartott óvintézetbe járni köteles gyermekcsereg a Matessa-intézet gondozott gyermekeire mindig vesélyt hozhat?

A város-atyák gondolják csak meg kissé: a nemesszívű Matessa minden vagyonát a kisdedek iránti szeretetének jeléül a városnak hagyta — híven, hogy midőn az idő haladása a mai tértől már nagyobb helyet kér, akkor egyedül az önk bölcseségére ruházta az intézkedést. Ama nemes szív és lélek nem akarhatta,

hogy az ajándékozott szőlőn vagy házhelyen áldozzák föl életüket időnek előtte az emberiségért a mindig irgalmas nővérek.

Mit kellene tehát kezdeni? Át kell alakítani az egész Matessa-házat és melléktér gyermekertnek, a Matessa-intézetnek pedig keresni egy tágas, egészséges tért.

Azért hozzátok beszélnek e sorok figyelmes olvasóm. Ti nemesszívű nők és férfiak! Ne a vagyonszerzés és annak bírása, hanem társadalmunknak századokra kiható intézkedése adjon mindig és ez alkalommal is tápot nemes szíveteknek, hogy ne mindig a testiségnek, hanem az imádott hazá és a jövődőség boldogulásának éljete. „Mert aki céllettévesztve itt egyedül a földi életnek hódol csak, de más örömeiket nem ismer, annak szükségképpen boldogtalannak kell lennie ott, hol minden testi már örökre megszűnik“: ezt írta Jósika Miklós báró.

De talán nem vagyunk annyira közömbösek és nem küldünk Kinába misszionáriust koldulni e célra egy pár ezer forint után, melyen megvenné a város e nemes célra az egészséges helyet és teret.

Van még városunknak egy főpapja, kit az úristen sokáig éltesen, ki 50 éves jubileuma alkalmával ezerek hallatára maga mondá, hogy: ő a nemes tettekben jövőre is magát túlszárnyalni nem engedi.

De van közéletünknek egy ritka tüneménye, egy katolikus főúri nő, ki az árváknak, özvegyeknek, ügyefogyottaknak és szűkölködőknek kegyelmes asszonya, — kiről életírója szerénykedve azt beszéli, hogy már zsenge korában mint csillag ragyogott az emberiség jótékonyágának égén! Hát a szeretetben minden alkalmat fölkaroló nőgyelet?

A mindenség istenének irgalmassága szállja meg szíveiket a Matessa-ügyben az utolsó órában.

VEGYESEK.

Csinos kivitelű művésznői munkák, ugyanint czimerek, monogramok, pecsétnyomók, dombormű munkák legszebben készítettnek **Schönwald Imre** műtermében Király-utca Hattyu épület.

Csarnok.

Sétáim a szabad természetben.

IV.

Írta: Fuchs Ádám.

Eleget dolgoztam ma. Elég volt abból a falak közötti, fulladt levegőből is. Bezárom íróasztalomat, fejemre teszem kalapomat és megyek a bú-üző, szabad természetbe. Ott mosolyog élelem az öröm vidám képe. Fölüdülok, megújulok, ha szép tájat láthatok. Pedig Pécs bővelkedik abban; csak több kulturára volna szüksége és a pécsi lakóság nagyobb gyönyörrel és több kedvvel járná be a Mecsek vidékét. Ma senki sem jön velem; egyedül kell mennem. Egyedül? Nem. A „Krumpli-völgy“ oldalain várnak útitársaim.

Midőn a kaposvári utca sarkára jövök, ott már készen álltanak nyájas barátaim. Öregjé-apraja gyűlt egybe. De könnyedén nem juthattam hozzájuk. Mert

Itt régen te vastag, magas várfal állott
Mikor nyögte hazánk a török rabságot.

S előbb e roskadozó falra vezető 10—12 lépcsőt kellett megmásznom, csak akkor szemlélhetem színéről színre utitársaimat. Lehetett e falnak létjoga akkor, midőn a zsarnokok városunk polgárait leigázni és a szellem szabad mozgalmait bilincseivel fékezni akarták; de ma, midőn szab. kir. városunk a szellemi fejlődésnek, haladásnak és szabadságnak képe, midőn sétaútjaink legszebbek egyike a „Krumpli-völgy“ ön keresztül vezet, valóban ideje volna e csúf falat a mögötte levő csunya dombbal együtt onnét mielőbb eltakarítani. Csodálom, hogy ez eddig nem történt már. Fölhívom erre a szépítési bizottságnak figyelmét. E csúf várfaladékok megmászva, nyájas utitársaim jobbról-balról hozzám csatlakozának és mint én, úgy ők is némán vonultak a fehérporos, köves és hegyes úton végig a Mecsek felé: az út szélén álló zöld atyafiak. Ott a szőlősarkon néhányan

más irányba tartanak, mások megint az útról lekésve, ott állanak és merően maguk elé bámulnak, mintha gondolkodnának az elveszett vagy tán elfelejtett úti szükségletekről. A völgy közepén sokan az útról letérve, a szőlőkben széledeznek el vagy kisebb-nagyobb társaságban a fehérre meszelt présházák, barátságos nyári lakok vagy kényelmesen berendezett villák körül csoportosulnak úgy, mikép ezt a véletlen magával hozta vagy a tulajdonos épen kívánta a békeszeretőkötől és engedékenyekötől. „Legyetek üdvözölve jó ismerőseim!“ mondám nekik. „Isten hozott!“ lengedezett mindnyájuktól felém. A találkozás első pillanatában meggyőződtem arról, miszerint a szebb névre érdemes „krumpi-völgy“ből gyönyörű szép gyümölcsös kert lenne, ha a szőlőtulajdonosok a „mivelés“, „művelés“, „tenyésztés“, „termesztés“, „nemesítés“, „nevelés“ fogalmak által kellően áthatva volnának.

Bizony sok tenni való van még itt a gyümölcsstenyésztés terén, mit a kiküldött vándortanár előadásai, avagy másnak szógyártásai által helyre pótolni ugyan nem lehet. Láttam útitársaim között sok nemes, komoly, nehéz teherrel megrakott öreget, kinek külseje azonban még oly erőt mutatott, mintha magával az örökkévalósággal lépett volna szoros szövetségbe. Volt itt fiatal, markos legény, meg a legjobb férfikorban levő atyafi is, kik gondosan gyűjtött, nemes kincseiket magukkal vivék. Volt olyan is, kinek sárgás arczata már a halál tusának vala tükrözője, alig pihegetett már és a nálunk még divó kuruzsló asszonyok doktoroskodása sem segíthetett rajta, avagy tán épen ez oka kóros állapotának. Ott az egyiknek fejéről a szél uté le kalapját és most hajadon fővel áll, mintha urával, az idővel beszélne, ezt alázattal kérve, hogy kissé kímélje őt. De a könnyelmű természetűek és vidor kedvűek száma sem csekély, kiknek semmijök sem volt, mint jókedvük és zöld, átlátszó, egynyári leplők. Minek is annak több, ki vándorútját kevéssel is bejárhatja? Hisz már a bölcs Sokrates is azt tanította, miszerint az ember annál boldogabb, minél kevesebbre van szüksége. Azért hagyjátok a hónapokon át készülő utazási ruhát, a sok podgyászt és katulyát! A valódi vándorló az utolsó órában határozza el magát és választja azon irányt és utat, mely neki legjobban tetszik, oda megy, ahol legzebb és ahol őt szeretik s szívesen fogadják. Életében sokat utaztam vasuton, hajón, póstakocsin, számon (Egyiptomban) és gyalog is; de mindig csak kevés podgyászzal. Pénz a legjobb utitárs; pénze ha van, mindene van az utasnak. Az utazás kedélyűdítő; de zsebűresítő is. De a tapasztalás és tudományszerzésben megürült erszény előttem mindig többet ér, mint a sok jószág, miben kevés a jószág. Nem irigylem senkinek nagyszerű palotáit és a drága szőnyegekkkel diszitett, pompás termeit, még kevésbé irigylésre méltó az ezekben uralkodó unalom; kinek kedve tartja csak zárja ott el magát és maradjon benn. Nem irigylem senkinek körüti jegyét sem, melylyel az egész országot sebes röptiben beutazni szokta. Ezek hegynek föl, hegynek le repülve; látják ugyan messziről a vidéket, a folyamot, a rengeteg erdőséget, a magas hegységet és a tágas síkságot; de nem látják a folyam hullámain és a mi ezekben izgomozog, nem látják a népviseletet, népszokásokat, az erdőnek zöld s hatalmas oszlopaikat, a fák galyaikon ugráló és éneklő madarait, a különféle szép színű virágokat, a meredek sziklából fakadó, kristálytisza vizet; mindezeket csak az láthatja, ki gyalog jár és nyitott szemmel nézi a szabad természetet.

Porlepte cipőben lassan tovább ballagtam egészen úgy, mint a többiek. Ők egyenként egymásután, majd párosával avagy kis csoportokban eredtek útnak és én velük mentem. A gyümölcsdús diófák, alma-, körte- és szilvafák magukkal vivék termékeiket, melyekre már régóta áhítoznak az emberek úgy, mint sóhajtozik a turisták pénze után a dupla krétával számító, kegyetlen vendéglős. Még a gyümölcs-galyacsákat is leverik róluk borralaló fejében, ezzel természetesen még a jövő évi termést is meghiusítván. Nagy méltatlanság, sőt kegyetlenség ez. Így cselekedve, a divatos borralaló annyit tesz ki, mint az utazó szükségletének fedezete. Ha talyigára is szorult az útás, a 14 krajczáros kávét legalább is 16 krajczárral kell megfizetnie, máskülönbben nem boldogul. Ilyen nálunk a szokás. Aztán panaszkodnak a nagy megadóztatás miatt.

* Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Utítársaim között láttam egyet, ki a többiekől némileg elútvén, más természetű vala, nem is tartott a többiekkel az erdő felé, hanem a kaposvári utcán megállva, visszamaradt. Hozzá mentem és megálltam előtte. Hiszen téged ismerem kellene, te különös zöld vándor, már többször találkoztunk, de nem tudom hamarjában, hol is láttalak először? Szárnyas összetett leveleid és barnavörös galyaid előttem nagyon ismeretesek; de nem jut eszembe... no persze, úgy van, most már tudom. Hisz te vagy az, ki évek előtt Canada vagy az Egyesült Államok keleti részéből hozzánk bevándoroltál és itt meghonosítva, most mint diszfa találsz alkalmazást kertekben vagy útonkon. Már most reád ismerem. Amerika szült, de Hunnia fölött téged gyermekei sorába. mivel kipróbált emberséged elfelejteti velünk, hogy idegen vagy. Csak diszfa gyanánt szerepelsz, mert tojásdad, bojtos, szép vörös gyümölcsödnek nem vesszük hasznát. Am kérged nagy szolgálatot tehetne a szattyán és kordován cserzésnél és ha erre föl nem használják az emberek, annak nem te vagy az oka; de nemzetgazdasági szempontból mindenestre veszteség marad. Erős nedvedből annak idején ecetet készítették, ugyan elég helytelenül, mivel ha nem is mérges, mégis gyanus természetű az; azért nedvednél savanyuabb rád száradt neved: „ecetfa.“ Nemde szarvasbaga - szömörceinek (Rhus typhina) is neveznek téged? Úgy van; fiatal galyaid télen át hasonlítanak némileg a fiatal, szőrös szarvasbugához és innét nyerted második nevedet. Hogy vajjon nem történt-e itt is elkeresztelés, ennek elbírálását az elkeresztelési hadjárat hőseire bízom; nekem úgy tetszik, mintha az elnevezésnél nevek után kapkodtak volna, mint Bernát a menykőhöz. Úgy látszik, már egészen aklimatizálva vagy és megkedvelted a magyar életet és a magyar szokásokat, melyek a néppel való egyetértés- és érzésből támadnak és azért jól érzed magadat a termékeny magyar földben, máskülönben nem nőhetnél volna 6-7 méter magasra. Nagyságod, szépséged és egyéb előnyeid daczára társaid között szerény vagy, nem akarsz többnek látszani, mint amilyen tényleg vagy. Nem szaporítod ama nagy jellemtelen tábor, melynek emberei édes hazánk legszentebb ügyei iránt is közömbösek, az egységes magyar nemzeti szellem létesítése és a magyar nemzet szabad fejlődéseért hevülni s tenni nem tudnak, csak önhasznukat, jólétüket és hiúságukat tartják szemük előtt, kényelmeket, gyönyöröket vadásznak, s a hivatalért — nem hogy általa használjanak, hanem hogy benne csilloghassanak s maguknak vagyont szerezhessenek — fölálldoznak mindent, mit más szentnek tart: erényt és férfiúi becsületet.

Kedves szömörce! csak növekedjél s terjeszszed ki barnavörös ágaidat új hazád díszítésére, nyúlj föl vele akár az égig és hirdesd ott fűnt, hogy a magyar nép nyelvben és szokásokban, iparban, kereskedelemben és egész polgári szervezetben valahára megszünt szolgálja lenni az idegennek, a németnek és hogy társalgásunknak egymás közti legbizalmasabb eszmecsereinknek, szívünk legbensőbb érzelmeinek egyedüli tolmácsa már most a magyar nyelv; hirdesd ott fűnt, miszerint minden magyar polgárban fölébredt az öntudat, hogy ő tagja Isten e szép népének, eme — nyelvre nézve — testvértelen Phoenixnek, mely csak önmagából nyerhet nemzeti életet, de soha és semmi körülmények között valamely idegen nemzettől vagy pláne oly bevándorlottól, ki még magyarul sem tud, sőt a magyar nyelvet megtanulni képtelen. Azért a Csehországból idevándorolt Dobse László jellemű s fondor lelkületű „jóakaróm“ hiába erőlködik elhítenni velünk azt, hogy ő ilyen meg olyan magyar érzelmű, s hogy ő — noha magyarul nem tud — a magyarosodás s magyar nyelv terjesztésének zászlósa stb. persze azt híven, ha ő szemétdombján egyet kukorit, kakas alatt is tojást keres a magyar ember. Ez nagy tévedés. Az ügyesen szőtt „megtakarítási“ tervek drága gyümölcseinek jóévtágyu fogyasztója a valóságban mégis csak úgy áll a magyarok között, mint kappan a jérce mellett. Szegény „megmentője“ iparvállalataink egyikének! Bizony nincs szerencséje az igazmondáshoz!

Utamat folytatva, még egy idegen származású utítársra akadtam; ez is Északamerikából jött Európába és pedig 1601—1635 között Franciaországba, 1640-ben Angolországba, 1670-ben Németországba és 1726-ban Olaszországba; e birodalmak valamelyikéből aztán hoz-

zánk került a zöld vándor. Európába való megérkeztek azonban baj érte a szép és hasznos fát. Tövisei és látszólagos hasonlósága az Ázsiában és Afrikában termő akácokkal, arra vitte az európaiakat, hogy a bevándorlott akácznak nézzék és így még mai nap is fehér akácznak nevezik és idegen név alatt osztogatja jótéteményeit. Azonban igazi neve: robinia (Robinia Pseudo-Acacia). „Akác“, „akász“ vagy „acacia“ a görög „akakia“ szóból származik, mi a magyarban „tövis“ t, „tűské“-t jelent. Ebben találom a téves elnevezésnek fő okát; tövist látván rajta, tehát akácznak mondták az új növényt. Az „akác“ név tulajdonképpen csak az Ázsiában és Afrikában honos azon tövisek bokrokat s fákat illeti meg, melyekből az arab mézgát (Gummi arabicum) nyerjük. A nálunk mindenhol, de különösen homokos talajban legbiztosabban tenyésző és alföldünkön nagyon elterjedt robina pillangós virágú, tehát a papilionaceák egyik sarja; ellenben a valódi akác a mimozaceák családjának tagja. Mindkettőnek levelei szárnyasak ugyan, de a valódi akácéi sokkal gyöngébbek. Mindkettő hüvelyes termésű; azonban virágaik nagyon különböznek egymástól, amennyiben a robiniának virágai fehér színű fürtökben csüngnek alá és 10 porzóval bírnak; ellenben a valódi akácznak fénytelen szabályos pártájában a porzók száma 10-nél sokkal nagyobb és aransárga golyóhalmazoskakat képeznek,

(Folytatása köv.)

Közgazdaság.

— **A pécsi sertéshizlalda heti-jelentése** 1893. szept. hó 28-ik napján. Sertés állomány 4214 darab sertés. Ölésre alkalmas 1179 darab sertés. Árak: öreg kövér — — — fillér, fiatal nehéz első minőségű 86—88 fillér, szedett 78—82 fillér kilogrammonként. Páronkinti 45 kg. élet leszámítással. Süldők ára 60—70 fillér kilogrammonként élősúlyban. Az üzlet irányzata: lanyha. Takarmány árak: kukorica 11 korona — fillér m.-m., árpa 11 korona — fillér m.-m., kukorica-dara 12 korona 30 fillér, árpa-dara 12 korona 30 fillér. Darálás-díj 1 korona 20 fillér m.-m.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Fr. J. Sikló s. Olyan természetű dolog ez, a mit nem így szokás elintézni s azért ennek a sajátságos nyílt levélnek nem adhatunk helyet még a nyílt térben sem, már — az ön érdekében — csak azért sem, nehogy esetleg a helyes eljárásnak utját vágja e levél közzétételével.

Gr. Gy. „Egy elkésett szerelem.“ Elkésett bizony ott, a hol a poetai tehetséget osztogatták.

Ermel Vojnits Erzs, Bonyhád. Sajnáljuk, hogy kívánságának eleget nem tehetünk, mert az ilyesmit csak a hirdetési rovatban lehet közölni.

N. V. „A boldog perczek“ nem váltak be a tárcza-rovatba.

Leptulijdonos: NAGY FERENCZ.

Velelő szerkesztő: HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Ház eladás.
Pécsett, Majláth-tér 5. számú ház kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó. Bővebbet az ott lakó tulajdonosnál.

12641. sz.
tkvi 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. tszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a németbólyi segélyegylet végrehajtónak Lauer János végrehajtást szenned elleni 600 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Himesház községben fekvő a himesházi 158. sz. tjkvben felvett + 211. h. sz. 135 b számú ház udvar 212 h. sz. fekvőségre 461 frt, 768 h. sz. fekvőségre 5 frt, 1128 hsz. fekvőségre 4 frt, a 1183 hsz. fekvőségre 15 frt a 2134. hsz. fekvőségre 191 frt, a 2890. hsz. fekvőségre 66 frt végül a 3590. hsz. fekvőségre 70 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi október hó 23-ik napján délelőtt 10 órakor Himesházán a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 40 frt 10 krt, 50 kr, 40 kr, 1 frt 50 kr, 19 frt 10 kr, 6 frt 60 kr, 7 frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-dik § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság 1893. évi július hó 7-én.

Lukrits István,
kir. törvszéki bíró,

358. sz.
á. ü.

Pécsi járás főszolgabírájától.

Árverési hirdetmény.

Melyel közhírré tétetik, hogy néhai Hofman József gyulai lakos alább jelzett ingatlanai, a megyei árvászeknek 16524/II-93 számú határozata folytán önkéntes nyilvános árverésen f. évi október hó 10-én d. e. 10 órakor Gyula község bíró házában eladatni fognak.

Eladandók lesznek: a gyulai 6. sz. betétben 6. hszsz és 10 sor sz. a. ház és udvar, becsértéke 200 frt.

Ugyanazon betétben a 16 és 17. hszsz. a. fekvőségek, becsértéke 300 frt.

Árverési feltételek:

1. Venni szándékozó köteles a kített becsár 10 százalékát bánatpénzül, az árverés megkezdése előtt letenni, vevő köteles a vételért 2 egyenlő részletben, és pedig az elsőt az árverés napjától 30 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól félév alatt, az árverés napjától számított 6 százalék kamattal együtt a megyei gyámpénztárba befizetni. A bánatpénz a 2 ik részletbe fog beszámíttatni.

2. A vevő köteles az ingatlant terhelő összes állami és községi adót, úgy kincstári illetéket viselni.

3. A vevő a megvett ingatlan birtokába csakis az árverés jogerőre emelkedése után lép és annak haszna és terhei e naptól őt illetik.

4. A tulajdonjognak vevő javára leendő bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog eszközöltetni.

5. Ha a vevő a föltételeknek eleget nem tesz, bánatpénzének elvesztése mellett, költségén, újabb árverés tüzetik ki.

Pécsett, 1893. szeptember hó 27.

Forray Iván,
főszolgabíró.

Circus Henry

műlovardája Pécsen, a Buza-téren.

Ma, szerdán, október 4 ikén

Bohóc és tréfás-előadás

és

Ingyenes jutalom-kiosztás.

Minden látogató megváltott jegyéhez egy számot kap, melylyel egy jól járó új óra nyerhető.

Válogatott műsor:

Az összes bohócok ugrás mutatványai.

Rózsák és guirlandok alatt, waltzer a „Nap és Föld“ balletból, előadja a ballet kar.

Miss Beata, a jelenkor legjobb lovas művésznője.

A Mantovani testvérek.

A műsor többi pontjai a falragaszokon:

Záradékol:

A cigánytáborban

tréfás némajáték, előadja 60 személy és a ballet.

Számos látogatásért esd mély alázattal

HENRY

igazgató és tulajdonos.

Holnap és mindennap este 8 órakor nagy előadás.

Köhögés,

rekedség és elnyálkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjjutalmazott
biztos hatású

Mell-Pastilláit.

Kaphatók 25, 50 kros és 1 frtos eredeti dobozokban a monarchia valamennyi gyógyszerárában.

Pécsen: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga László és az irt. rend. gyógyszerárában, Mohácsen: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök. és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon: Eibaeh Ödön gyógyszer.

valamint az

Egger A fia cég

gyógyszer különlegességi gyárában Bécs — Nussdorf.

10598. sz.

tkv. 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Fritz Éva férj. Hoffmann Györgyné kassai lakosok végrehajtónak özv. Fritz Andrásné szül. Grief Éva ugyis mint kk. Fritz Éva Mária t. t. gyámja végrehajtást szenvedők elleni 83 frt 33 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő a kis Budmér községben fekvő, a kis budméri 42 sz. tjkvben felvett 43. hszsz. 41. sz. ház és illetőség, mint kis ház birtokra egészben 462 frt, úgy a † 197. hszsz. szőlőlől pedig özv. Fritz Andrásné szül. Grief Annát és kk. Fritz Máriaát illetett ³/₄ részre az árverést 208 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi október hó 21. napján d. e. 10 órakor Kis Budmérban a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 46 forint 20 krt és 20 forint 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvény-czikk 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ova-dékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi a kir. tvszék mint tkvi hatóság. 1893. évi jun. hó 3-ik napján.

Lukrits István.

kir. törvszéki bíró.

Hirdetmény.

Pécs közelében, az országút mellett úgynevezett Csontos csárdában lévő

gözmalmomat,

mely áll: egy 16 lóerejű gőzgép kazánal és a malomberendezés egy pár 42" kő, egy hengerszék, koptató, trieur, 3 cylinder, szivattyu és 3 főlhuzóból, jutányos áron szabad kézből eladom. Bővebbet személyesen a helyszínen vagy levélileg Csontos csárda u. p. Pécs.

Glöckner János.

12887

1893. sz.

Árverési hirdetmény.

A szigeti külvárosi elemi iskola telkén 9066 frt 85 kr. költséggel

épitendő ovodánál

szükséges:

1.	4379.58	előirányzott föld és kőmives	munkák
2.	2267.93	, ács és szellőző	,
3.	428.08	, cserepes	,
4.	393.75	, bádogos	,
5.	83.42	, asphalt nemez fölési	,
6.	10.50	, kőlaragó	,
7.	720.40	, asztalos	,
8.	538.77	, lakatos	,
9.	142.10	, mázó	,
10.	96.32	, üveges munkák biztosítása	iránt 1893. évi

október hó 16-án délelőtt 9 órakor Pécs szab. kir. város gazdasági tanácstermében zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árverés tartatik.

Felhivatnak tehát mindazok, akik a fenti egyes avagy az összes munkákra pályázni óhajtanak, hogy legkésőbb október hó 15-én délelőtt 12 óráig zárt ajánlatokat a polgármesteri hivatalnál nyújtsák be, avagy a szóbeli árverésen vegyenek részt.

A zárt ajánlat mellé csatolandó, avagy az árverés alkalmával leteendő bánatpénz a vállalati összeg 5 százaléka; — a terv, költségvetés és árverési feltételek pedig a városi mérnöki hivatalnál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécs, 1893. szeptember hó 29-én.

Pécs szab. kir. város tanácsa.

Posta és távirda czim: „Kegyület“ Pécs.

„KEGYELET“ első pécsi temetkezési intézet

Pécsen. Ferencz-utca 6. sz. (Kis-tér, Bilitz-féle házban) és Perczel- (ő-posta) utca 22. szám saját házában lévő raktárral.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek teljes tisztelettel tudomására adni, hogy temetkezési intézetünket Perczel-utca 22. sz. raktárnak fentartásával, Ferencz-utca 6. sz. Bilitz-féle házba helyeztük át és ezen fő üzlethelyiséget a Perczel-utczával Telephonnal összekapcsoltuk és így raktárunkat tetemesen szaporitva és kibővitve — képesek vagyunk a legmagasabb igényeknek és kívánalmaknak minden irányban és tekintetben nemcsak a leggyorsabban, hanem egyuttal legpontosabban megfelelni.

Temetéseknek legpontosabb valamint legolcsóbb rendezését ékes üveg- avagy diszes más rangu halottas kocsikban elvállaljuk úgy helyben valamint a szomszédos megyék bármely városában avagy községben — elvállalunk egyuttal **hulla-szállítást** légmentes zárt érczkocsókban a bel- és külföld minden irányában. Raktárunkon található: **fa- és érczkoporsók**, szemfedők, halottas öltözék, sarkoszorok, gyertyák, fátolok, egyáltalán a temetkezésekhez szükséges legdiszesebb és legolcsóbb bármi néven nevezendő kellékek dús választéka.

Törekvésünk oda irányuland, hogy a 20 évi fenállásunk — tehát tényleg az I-ő pécsi temetkezési intézet szorgos törekvésével szerzett jó hírnevet minden tolatodás nélkül — szorgos, pontos szolgálat valamint való és (nem látszólagos) olcsóság által mint eddig, úgy ezentúl is fentartva, a n. é. közönség becses bizalmát minden tekintetben kivívjuk.

Tévedések kikerülése végett kijelentjük, hogy intézetünk kezelésével, temetések felvétele és rendezésével

Kindl Alajos urat

biztuk meg.

Maradunk kiváló tisztelettel

Hartl Ferencz és társai.

Kindl Ferencz, Szigriszt János, Lauber Rezső,
özv. Hoffman Károlyné, özv. Edhoffer Ferenczné.

Posta és távirda czim: „Kegyület“ Pécs.

Telephonszám Perczel-utca 85. Kistér 86.

Telephonszám Perczel-utca 85. Kis-tér 86.

Arverési hirdetmény

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Müller Menyhért hidasi lakos végrehajtónak Szifter Henrik és neje Loósz Magdolna hidasi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 240 frt tökekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Hidas községben fekvő a hidasi 167. sz. tjkvben felvett † 208 hszsz. 152. sz. házra 228 hszsz kertre, mint kisházás birtokra 400 frt a † 5761 hsz. fekvőségre 512 frt, a † 5765 hsz. fekvőségre 478 frt, az 5924 hsz fekvőségre 278 frt, a hidasi 796 sz. tjkvben felvett † 1836 hsz. fekvőségre 129 frt a hidasi 877 sz. tjkvben felvett † 2380 69 frt 30 krtban Baranyamegye gyámpénztárának uti ajánlata folytán ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi november hó hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Hidasd község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is azon-

ban csakis a magasabb ajánlati összegen felül, vagyis a hidasi 167. sz. tjkvben felvett † 208. hsz. 152 sz. ház 22 hsz kert 386 frt 10 kr. felül, az 5761 hsz fekvőségre 159 frt 50 kr. felül, az 5765 hsz fekvőségre 67 frt 10 kr felül, az 5924 hsz. fekvőségre 46 frt 20 kr felül a hidasi 796 számú tjkvben felvett 1836 hsz. fekvőségre 285 frt 90 kr felül, végül a hidasi 877 sz. tjkvben felvett 2380 hszsz pedig csakis a becsáron 69 frt 30 kr. felül fognak eladatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át vagyis 40 frt 51 frt 20 krt 47 frt 80 krt 27 frt 80 krt 12 frt 90 krt 6 forint 94 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1893. évi aug. hó 24. napján.

Lukrits István,
kir. törvénzségi bíró

Legjobb óvszer a kolera és egyéb fertőző betegségek ellen!

A nm. m. kir. belügyminisztérium 8476/93. számú körrendeletével ajánlva.

TÖKÉLETES FERTŐTELENÍTÉS.

Teljesen szagtalan! Önműködő tőzegszóró klozettek! Belföldi és külföldi szabadalmak! Szobai árnyékszék mindenféle tetszetős alakban.

Árnyékszék berendezések, kórházak, laktanyák, iskolák, szállodák, iparvállalatok, stb. stb. részére.

MAGYAR TŐZEG- ÉS MÜTRÁGYA-IPAR BESZÉLVÉNY-TÁRSASÁG.
Levegő-tőzeg: BUDAPEST, ZRINYI-UTCA 3.

Fertőtlenítő és szagtalanító tőzegpor! Tőzegalom! Mindennemű tőzeggyártmány nagy raktára. KÜLÖNLEGESSÉG:

emberi- és városi hulladékok ipari és gazdasági értékesítése. Város tisztítási- és elfuvarozási vállalatok szervezése. Mütrágyagyártás. Képes árjegyzékkel, részletes tervekkel és költségvetésekkel szívesen szolgál az igazgatóság.

TAIZS JÓZSEF

nyomtatvány-raktárában és írószer-kereskedésében kapható:

Az ev. ref. lelkészi hivatalok részére a zsinat által kibocsájtott mintának megfelelő

keresztelési, esketési és halálozási anyakönyvek és a hozzá tartozó kivonatok.

Baranyavármegye

vásári szabályrendelete, a korcsmai zárórára és a korcsmai hitelre vonatkozó szabályrendelet.

Kivonat a közs. képviselő testületnek a közutak megállapítása tárgyában tartott ülés jegyzőkönyvéből stb.

Továbbá a világhírű Leonhardi-féle anthracen, fekete okmány, gallus, piros, kék és zöldszerű stb. tinták. Kitűnő és olcsó pecsétviaszok, ostyák, író és levélpapírok, irotollak tinta- és porzó-tartók stb. stb.

nagy választékban és olcsó áron.